

Alternativa d'Unitat Popular

RUBÍ

**Ajuntament de Rubí
Plaça Pere Aguilera, 1
08191 Rubí (Barcelona)**

Al·legacions de l'Alternativa d'Unitat Popular (AUP) al Pla Especial de regulació de les activitats extractives i la seva restauració

ALTERNATIVA D'UNITAT POPULAR (AUP) DE RUBÍ

Rubí, 16 de Novembre de 2015

El grup municipal d'Alternativa d'Unitat Popular (AUP) de l'Ajuntament de Rubí, a 16 de novembre de 2015, amb NIF V-66571712, pel present presenta les següents al·legacions al ***Pla Especial de regulació de les activitats extractives i la seva restauració***

EXPOSA LES SEVES CONSIDERACIONS

Que una vegada estudiada la documentació del ***Pla Especial de regulació de les activitats extractives i la seva restauració***, és voluntat del grup municipal de l'AUP de l'Ajuntament de Rubí interposar les presents al·legacions, basades en els següents fets:

Respecte a la documentació de l'Avanç de Pla Especial, cal reconèixer i valorar positivament que hi ha hagut un increment del grau de protecció del territori davant de la possibilitat de desenvolupar en el futur noves activitats extractives i també dipòsits controlats de residus. En part, s'han integrat consideracions que es van plantejar des de l'AUP, com per exemple les relatives a un increment de les distàncies de separació entre aquest tipus d'activitat i nuclis especialment sensibles als impactes que provoquen, com ara nuclis de població o centres educatius, entre d'altres. Especialment restrictives són les condicions per desenvolupar nous dipòsits controlats de classe II (residus no especials) i de classe III (residus especials), tant que pràcticament no seria possible obrir-ne de nous d'aquestes classes (sí dels de classe I, de residus inerts).

També s'han incrementat altres restriccions, com l'establiment d'un límit de 2,5 ha obertes en cada activitat extractiva, la separació de 1.000 metres entre activitats extractives o el límit de no permetre noves activitats extractives mentre la superfície total explotada en aquells moments superi les 15 hectàrees d'extensió. Sí, però, que es podrien ampliar activitats extractives existents malgrat que superéssim aquest límit, això sí, amb fronts d'explotació inferiors a les 2,5 hectàrees.

Per tant, d'entrada, la versió del Pla Especial aprovada inicialment millora la primera versió presentada, i aquest fet és positiu en tant que indica una evolució de l'equip redactor i del govern local cap a escenaris de major protecció del territori, i això s'ha de remarcar.

De totes maneres, però, continuem observant amb preocupació el plantejament general del Pla Especial, que malgrat totes les restriccions que hem esmentat continua, en el fons, buscant donar cobertura legal al desenvolupament futur de noves activitats extractives al sòl no urbanitzable de Rubí. I no ho fa d'una forma menor, com exposarem més endavant, atès que la superfície potencialment explotable superarà amb escreix la que ara tenim afectada.

En aquest sentit, plantegem a continuació les següents **consideracions crítiques** del Pla Especial aprovat inicialment. Algunes ja formaven part de l'anterior document que vam preparar, d'altres són noves després de revisar documentació com l'Estudi Ambiental Estratègic:

Al·legació 1. El Pla Especial permet el desenvolupament de noves activitats extractives en espais d'interès ecològic del terme de Rubí

Trobem insuficient encara el marc de protecció de la versió del Pla Especial aprovada inicialment, atès que possibilita i dóna cobertura legal i urbanística a l'explotació del subsòl en zones naturals del terme de Rubí que tenen una elevada rellevància ecològica, tant per si mateixes com a hàbitats d'espècies protegides com per la seva funcionalitat dins del connector ecològic occidental, una franja d'espais lliures altament amenaçada que connecta els espais naturals protegits de les serralades Litoral i Pre-litoral. És el cas, per exemple, de la Serra de Can Riquer, de la que ja havíem alertat la manca de protecció en l'Avanç de Pla Especial. O el cas de la capçalera del torrent de Can Banyadell, en el límit amb els termes de Castellbisbal i d'Ullastrell, i que esdevé l'entrada natural del connector ecològic occident al terme de Rubí.

En el cas de la Serra de Can Riquer, i malgrat que en reiterades ocasions l'Estudi Ambiental Estratègic i la pròpia Memòria del Pla Especial destaquen el seu elevat interès ecològic, al final el Pla Especial acaba donant cobertura legal a noves explotacions extractives que podrien operar a partir de 50 metres al sud de les ruïnes de Can Riquer i de Can Riquer Vell i fins a l'extrem sud d'aquesta carena, a la confluència dels torrents de Can Banyadell i de Can Pi de la Serra. El Pla Especial deixa, per tant, sense protecció ambiental aquesta zona i prioritza, per contra, l'interès del material del subsòl. No passa el mateix, sortosament, amb la meitat nord de la Serra de Can Riquer o la pràctica totalitat de la Serra de l'Oleguera, que en aquest cas sí que protegeix el Pla Especial, no per qüestions ambientals sinó per condicionants de

tipus urbanístic, atès que resten a una distància inferior a les establertes pel Pla Especial respecte a nuclis de població i centres educatius propers (que ja està bé, tot sigui dit, si serveix per protegir aquests espais; encara que de raons ecològiques se'n podrien afegir i això no s'ha fet). Segons l'Estudi Ambiental Estratègic, l'espai de la Serra de l'Oleguera i de la Serra de Can Riquer té un bon estat de conservació i aplega un mosaic de valors naturals i de paisatge que el fan interessant com a patrimoni natural del municipi i essencial pel que fa a la connectivitat nord-sud entre els espais de Collserola i Sant Llorenç del Munt.

Aquí tornem a recordar el que ja vam dir, el Pla Especial és fins i tot incongruent amb l'acció que va desenvolupar l'Ajuntament de Rubí l'any 1999 per evitar que prosperés la sol·licitud d'una promotora (Tejala en aquest cas) per obrir una extractiva a la Serra de Can Riquer. En aquell moment l'Ajuntament va denegar aquesta llicència, que hagués suposat la destrossa d'aquest paratge, i es va defensar a les instàncies judicials oportunes, després del corresponent recurs per la promotora, la necessitat de protegir aquest gran espai atès que formava part del connector ecològic entre la Serra de Collserola i Sant Llorenç del Munt, així com per la presència de flora i fauna d'interès i protegida. Ara, paradoxalment, el Pla Especial donarà cobertura perquè una part important de la Serra de Can Riquer, el seu sector sud, es pugui explotar des del punt de vista de les activitats extractives com la que volia fer Tejala.

Pel que fa a la capçalera del torrent de Can Banyadell, el Pla Especial, segons la cartografia *P-E "Implantació de les activitats extractives"*, també podrà ser objecte d'activitats extractives, malgrat el seu interès ecològic. És una zona molt arrecerada i molt poc accessible per la seva orografia i per la densitat de la coberta vegetal, i és com hem comentat, la porta d'entrada del connector ecològic a Rubí. De fet, és un espai que ja havia estat amenaçat 15 anys enrere, quan s'hi volia fer una important activitat de reblert de terres aprofitant la seva orografia accidentada, amb "la motivació" d'una millora agrícola i d'obtenir al capdamunt d'aquest reblert una extensió plana que es pogués conrear. S'hi volien abocar 700.000 m³ de terres. Aquesta possibilitat es va descartar per part de l'Ajuntament.

A diferència del que passa amb altres espais, en aquest cas, a més, cal dir que el Pla Especial (potser per un error en la cartografia) no aplica la distància de protecció respecte als habitatges d'una urbanització d'Ullastrell que està pràcticament a tocar de l'extrem nord d'aquesta capçalera, una mesura que permetria protegir una part (un terç més o menys) d'aquest indret.

Al·legació 2. El Pla Especial permet un excessiu potencial de noves activitats extractives

En total, el Pla Especial determina, a partir de l'aplicació dels seus propis criteris de selecció, que el sòl no urbanitzable potencialment transformable per a la implantació d'activitats extractives pot arribar a un total de 122,48 hectàrees. Una xifra que no és gens menor, ans al contrari, i més tractant-se de superfície de nova ocupació i que no incorpora, per tant, les actuals activitats extractives i dipòsits controlats que afecten el terme de Rubí.

Si analitzem aquesta dada en termes relatius copsarem l'elevada magnitud del que permetrà el futur Pla Especial: les noves activitats extractives podran arribar a ocupar un 8% del sòl no urbanitzable de Rubí¹. Cal tenir en compte que aquesta futura ocupació és superior a l'ocupació que han tingut fins al moment les activitats extractives i els dipòsits controlats al terme de Rubí.

Així, si prenem com a referència les dades que el Pla Especial aporta sobre les superfícies amb llicència administrativa, l'ocupació que sumen les activitats extractives en actiu, els dipòsits controlats i les activitats extractives no restaurades suma un total de 112 ha, el que representa un 7,5% del total del no urbanitzable de Rubí. Mentre que si prenem com a referència les mesures reals que ha fet l'equip redactor del Pla Especial sobre les ortoimatges més recents, aquesta ocupació total estaria a l'entorn de les 79 hectàrees, el que suposaria un 5,3% de la superfície total del sòl no urbanitzable de Rubí.

En qualsevol dels casos, la nova ocupació que permetrà el Pla Especial superarà amb escreix l'ocupació que Rubí ha patit fins ara, malgrat que el mateix Pla Especial va destacar aquesta realitat com una "*situació límit*" en la memòria de l'Avanç de Pla. Poden haver-hi tots els condicionants que vulguem i fixar restriccions com la que no es donaran noves llicències mentre tinguem més de 15 hectàrees obertes, però al final el que compta és que en els propers anys posarem a disposició un gruix important de noves hectàrees per a l'explotació del subsòl, amb tots els greus impactes que això comporta, sobretot a nivell ecològic però també social. Sobta molt, per tant, venint d'on venim, havent patit la negativa experiència que tenim a Rubí en aquesta matèria, tenint tots els problemes que tenim amb les extractives i els dipòsits controlats, que fem un plantejament com aquest, excessivament obert, que encara ho pot agreujar tot molt

¹ Segons les dades que aporta el Pla Especial, el terme de Rubí té unes 1.500 ha de sòl no urbanitzable actualment.

més. Darrera d'una façana de restricció, l'escenari futur que reconeix el mateix Pla Especial pot estar molt allunyat de la necessària i imprescindible protecció del territori.

Respecte a la restricció de les 15 hectàrees, cal anar amb compte. Si bé la normativa diu que no es podran atorgar noves llicències d'explotació si hi ha més de 15 hectàrees obertes, sí que es podran atorgar llicències d'ampliació d'explotacions en funcionament. I això permetria mantenir un nivell de superfície explotada molt per sobre d'aquesta restricció. I atenció, una de les possibilitats d'ampliació se situa just al sud de les dues més grans del terme, com són la Sibila de Can Balasc (TMA) i la de Cova Solera (Puigfel), així ho indica la cartografia del plànol *P-E "Implantació d'activitats extractives"*. Fer un Pla Especial que acabi permetent afectacions com aquesta no sembla la millor solució.

Sense oblidar que considerem perillós aprovar en un instrument de planejament com aquest Pla Especial la possibilitat de creixement prevista, atès que una vegada sigui vigent llavors serà molt difícil fer marxa enrere per les expectatives de negoci que s'hauran pogut crear entre el sector.

Al·legació 3. El Pla Especial no integra ni respecta les directrius de protecció del sòl no urbanitzable que estableix el nou Pla d'Ordenació Urbanística Municipal (POUM) de Rubí.

El Pla Especial de les extractives pren com a marc de referència el Pla General d'Ordenació Urbana (PGOU) vigent, i s'acull a la possibilitat que ofereix l'anacrònic PGO d'implantar usos extractius en el sòl no urbanitzable. Cerca, per tant, l'encaix en el marc urbanístic vigent, estratègia fins a cert punt lògica des del punt de vista de la legalitat vigent, però no tant des del punt de vista conceptual i de model territorial que es vol preservar.

En aquest sentit, el que resulta inconcebible és que el Pla Especial no tingui en consideració l'aportació que el nou Pla d'Ordenació Urbanística Municipal (POUM) de Rubí, aprovat provisionalment el 10 de juny de 2010, fa en relació a la protecció i conservació del sòl no urbanitzable del municipi. No hi ha coherència entre el que planteja el Pla Especial i el que està plantejant el POUM que l'Ajuntament està tramitant. De manera que els nivells de protecció del territori són diferents en un pla que en l'altre.

Si ens fixem en els usos extractius, el nou POUM considera (i així ho fa explícit) que són aprofitaments incompatibles en dues categories del sòl no urbanitzable: les “Zones d'especial interès ecològic i paisatgístic” (clau 62) i les “Zones d'interès ecològic i paisatgístic” (clau 63). De fet, limita els usos extractius als espais declarats com a “Zones d'activitat temporal extractiva”, que segons la normativa del POUM són només aquelles àrees on “s’hi ha desenvolupat o s’hi estan desenvolupant activitats extractives”. És més, cal observar que el POUM no preveu l'ocupació de nous espais per a futures activitats extractives fora d'aquests àmbits. Però si analitzem el Pla Especial que regularà les activitats extractives, constatem que hi ha importants espais que el POUM qualifica com a “Zones d'especial interès ecològic i paisatgístic” i “Zones d'interès ecològic i paisatgístic” en les quals es podrà acabar implantant un ús d'aprofitament extractiu, com és el cas de la Serra de Can Riquer Vell o la plana de Can Serrafossà, entre d'altres espais d'interès.

Només cal rellegir les normes urbanístiques del nou POUM per observar que el Pla Especial no les té en compte:

Art. 219 Zona d'especial interès ecològica i paisatgística (clau 62)

1 Definició

S'inclouen dins d'aquesta categoria els àmbits forestals i agrícoles dels connectors occidental (Serra de Can Riquet) i oriental (Serra de Guilera) i altres àmbits municipals que per llur interès natural, ecològic i paisatgístic han d'ésser exclosos dels processos d'urbanització o edificació i quedar subjectes a intervencions de conservació i millora.

L'objectiu d'aquesta categoria és garantir la protecció i conservació del connector ecològic de primer i segon ordre mantenint l'estructura física, i els valors paisatgístics de referència municipal associats.

Art. 220 Agrícola (clau 62a)

1 La subzona agrícola ve identificada en els plànols d'ordenació amb la clau 62a.

2 Usos admesos

Usos preferents: Agrícola i ramader.

Altres usos: Vénen determinats per l'Art. 216 d'aquestes Normes.

3 Regulació a. Estructura de la propietat. Tindran consideració d'indivisibles aquelles finques de dimensió inferior a 60.000 m². Es podran subdividir per

agregar-se a altre veïnes sempre que la finca resultant iguali o superi la unitat mínima de conreu. b. Relleu. Totes les intervencions que suposin alterar les condicions topogràfiques del territori requeriran llicència municipal i hauran de respectar: - Es prohibeixen els moviments de terres que puguin comportar riscos d'acceleració artificial de l'erosió (pendents superiors al 5%) especialment en aquells terrenys més vulnerables, com és el cas dels careners i les torrenteres.

Art. 221 Forestal (clau 62b)

1 La subzona forestal ve identificada en els plànols d'ordenació amb la clau 62b.

2 Usos admesos

Usos preferents: Forestal i ramader.

Altres usos: Vénen determinats per l'Art. 216 d'aquestes Normes.

3 Regulació a. Estructura de la propietat. Tindran consideració d'indivisibles aquelles finques de dimensió inferior a 500.000 m². Es podran subdividir per agregar-se a altre veïnes sempre que la finca resultant iguali o superi la unitat mínima de producció forestal. b. Relleu. - Es prohibeixen els moviments de terres que puguin comportar riscos d'acceleració artificial de l'erosió, especialment en aquells terrenys que, per llurs característiques de pendent o altres, resulten més vulnerables, com és el cas dels careners i les torrenteres. - Es prohibeixen totes les obres de rompuda, explanació o abancament, i en especial, les d'extracció d'àrids i sorres, així com actuacions que suposin ala d'arbres i el condicionament del sòl per altres usos.

Art. 225 Zona d'activitat temporal extractiva (clau 66)

1 Definició

Són aquelles àrees on s'hi ha desenvolupat o s'hi estan desenvolupant activitats extractives que han alterat les condicions originals del terreny.

El desenvolupament d'aquesta zona requerirà la formulació prèvia del Pla Especial marc d'activitats extractives que aquest POUM preveu a la fitxa "PE2 Pla Especial marc d'activitats extractives" d'aquestes Normes.

2 Regulació

Es formularà un PE urbanístic pel conjunt d'aquestes zones que establirà les condicions i mesures per a la seva explotació si s'escau i per a la seva restauració.

El Pla Especial urbanístic específic desenvoluparà i concretarà els usos admesos en cada un dels àmbits delimitats pel pla marc d'acord amb les determinacions i el que estableixen aquestes Normes per a aquesta zona.

3 Transitorietat a. Mentre no s'aprovi definitivament el Pla especial marc de les activitats extractives i l'específic de cada sector, les activitats actuals legalitzades podran continuar l'activitat d'acord amb les condicions establertes per a l'explotació en cadascuna de les autoritzacions a les que estan sotmeses.

Al·legació 4. El Pla Especial es fonamenta en un Estudi Ambiental Estratègic (EAE) poc rigorós en aspectes essencials

Respecte a l'Estudi Ambiental Estratègic (EAE) que acompanya el Pla Especial, cal qüestionar el tractament poc rigorós de diversos aspectes clau. Per exemple, afirma literalment que l'alternativa 2, que seria la més estricte des del punt de vista de la protecció del territori i que el Pla Especial no selecciona, “no és legal”. Així, directament, ras i curt. I sobre aquesta premissa li va atorgant menys valoració que a l'alternativa 1, que és la seleccionada des del punt de vista ambiental per l'EAE i, en conseqüència, pel Pla Especial.

Si acceptem que l'alternativa 2 no és legal, llavors per què es considera i es valora? Això estaria contravenint un dels principis bàsics de l'avaluació ambiental estratègica, que és la consideració, comparació i valoració d'alternatives tècnicament viables. Per què es manté l'alternativa 2 si l'equip redactor de l'EAE no la considera “legal”? O és que potser és excessiu afirmar que “no és legal” aquesta alternativa i per això l'acaba valorant?. O potser és que es necessita comparar el que volem fer amb alguna altra opció, encara que no sigui “legal”?

Si analitzem la valoració d'alternatives que es fa en el marc de l'EAE, es pot constatar que s'arriben a conclusions paradoxals: per exemple, a la valoració comparada del criteri “1. Evitar l'ocupació innecessària del sòl per les activitats extractives a Rubí”, obté més puntuació l'alternativa 1 que l'alternativa 2, només pel fet que l'alternativa 1 deixarà ocupar 122,40 noves hectàrees per a futures activitats extractives i l'alternativa 2 no. Curiós si més no. Quina alternativa deixa ocupar més sòl?. Llavors, per què la que deixa ocupar més territori (i que deixa fer més afectació ambiental i paisatgística) acaba tenint més puntuació en aquest criteri?. Només per què l'ocupació que permetrà no serà “innecessària” i estarà avalada pel propi Pla?. Realment és un contrasentit que

es pugui donar més punts, a nivell ambiental, a una alternativa que afectarà més el territori que no pas a una que el protegirà més.

També sobta molt analitzar la valoració comparada del criteri “8. *Conservar la qualitat del paisatge del municipi de Rubí*”. Aquí l'equip redactor torna a valorar amb més punts l'alternativa 1 que l'alternativa 2. En el cas de l'alternativa 1, en la seva valoració no es qüestiona en cap cas l'impacte paisatgístic que pot tenir l'ocupació progressiva de 122,48 hectàrees amb noves activitats extractives, i només destaca que “*aquesta opció tindria en compte la preservació del paisatge actual, seguint els objectius del Catàleg de Paisatge i el patrimoni actual. Els condicionants d'implantació en certes àrees sensibles tenen com a objectiu la seva limitació però també la restauració progressiva dels espais ja explotats*”. Mentre que en el cas de l'alternativa 2, i si bé comença dient que l'escenari seria a priori més favorable ja que no es podrien obrir noves activitats, fa una valoració menor atès que “*l'abandó de certes activitats (sense l'incentiu de poder-ne obrir de noves) seria molt probable, amb la conseqüent degradació del paisatge*”. I ens preguntem: evitar que es trinxí el territori serà pitjor que permetre que es posin noves activitats extractives?. És millor deixar-ne posar i després restaurar-les, que no posar-ne?. Un altre contrasentit.

Finalment, de la valoració comparada entre alternatives cal posar l'atenció també en el criteri “5. *Regular els equipaments de gestió de residus adequats a les característiques del territori de Rubí*”, que es resol amb una justificació molt sorprenent. Per atorgar una menor valoració a l'alternativa 2 que l'alternativa 1, l'EAE argumenta que com en l'alternativa 2 els dipòsits controlats estarien prohibits totalment, s'estarien “*posant per sobre els beneficis ambientals del municipi respecte als beneficis per la resta de la societat*”. I amb això n'hi ha prou per atorgar menys punts a aquesta opció que a l'alternativa 1. Realment es pot admetre com a valoració tècnica aquesta opinió?. Per cert, una opinió que si seguim amb el nivell de valoracions que fa l'equip redactor també hauríem d'aplicar a l'alternativa 1, ja que impedeix a la pràctica la possibilitat de dipòsits de residus de classe II i classe III. Tot plegat, molt qüestionable.

Només un apunt final sobre aquesta qüestió, per tal que es vegi clar que les puntuacions atorgades en aquests tres criteris han estat claus per la decisió final: l'alternativa 1 acaba tenint una major puntuació global (10,20) que l'alternativa 2 (9,90), i per tant s'acaba justificant ambientalment que l'alternativa 1 sigui l'alternativa prioritària.

A banda d'aquesta justificació molt poc rigorosa des d'un punt de vista tècnic, cal lamentar també que l'Estudi Ambiental Estratègic (EAE) que acompanya el Pla Especial aprovat inicialment no hagi resolt bastantes de les mancances que va detectar l'informe de l'Oficina Territorial d'Acció i Avaluació Ambiental dels Serveis Territorials a Barcelona, del Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat, emès en data 24 de juliol de 2015.

Per exemple, continua sent molt escassa la descripció de la vegetació existent, molt especialment en aquells àmbits essencials a nivell ecològic i que el Pla Especial podria posar en qüestió pel seu interès també com a jaciments de materials explotables. No s'ha donat compliment al que l'informe de l'OTAA deia: *“Tenint en compte la importància de la matriu del sòl no urbanitzable en el desenvolupament proposta, es considera que en l'EAE caldrà actualitzar i millorar la descripció de la vegetació present. En especial, caldrà descriure de manera més acurada la vegetació compresa en la Serra de l'Oleguera i la Serra de Can Riquer, amb als seus torrents associats com el de Can Pi de la Serra i de Can Esteper i afluents, tot aportant una informació gràfica adequada i suficient, i determinant quins hàbitats forestals presenten major qualitat”*.

Pel que fa a la fauna, l'estudi només fa una relació de les espècies protegides identificades en el sòl no urbanitzable de Rubí, a partir de la consulta d'altres estudis realitzats. Sobta molt que no s'hagi desenvolupat més a fons aquest apartat, que és clau en estudis que analitzen planejaments que poden tenir una clara incidència territorial com aquest. Ni tan sols s'esmenta que s'hagi fet treball de camp, ni es determina quins són els espais més sensibles des del punt de vista de la presència d'aquesta fauna protegida.

Al·legació 5: El Pla Especial és arbitrari en la motivació de les alternatives

En la presentació del Pla Especial aprovat inicialment, l'equip redactor, de mutu acord amb l'Ajuntament, va afirmar que no es podia optar per un plantejament que prohibís, de forma gairebé total, la possibilitat de fer noves activitats extractives al terme de Rubí, en el sentit de l'alternativa 2 que s'havia descartat. Al·legant que era un tema legal, i que per això havien optat per l'alternativa 1, atès que restringeix aquestes usos potencials però no els prohibeix i deixa un marge important de maniobra, sempre amb tots els condicionants que es vulguin. Per avalar aquesta tesi, l'equip redactor va fer

referència al que havia dit la Comissió d'Urbanisme de Barcelona en el seu informe previ sobre els documents previs del Pla Especial, emès en data 22 de juliol de 2015, i al que estableix el reglament de la Llei d'Urbanisme.

Però què diu concretament la Comissió d'Urbanisme? Doncs respecte a l'alternativa 2, la més restrictiva, diu el següent a la pàgina 9: *“(...) cal dir que per a l'alternativa 2, el document apunta un règim de limitacions per a les activitats extractives i la seva restauració mitjançant rebert i dipòsits de residus, pendent de concreció definitiva en el document que finalment es porti a tràmit. De l'anàlisi de la proposta es constata que de concretar-se el document final amb la totalitat de limitacions apuntades per l'avanç, podria resultar una regulació excessivament restrictiva que fes inviable “de facto” el desenvolupament de noves activitats sobre el conjunt del municipi. D'acord amb això, es recorda a l'Ajuntament que la proposta de Pla especial haurà de tenir en compte el compliment del previst a l'article 68.9 del Reglament de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret 305/2006, de 18 de juliol, relatiu a que en les determinacions del sòl no urbanitzable no pot comportar prohibicions genèriques de la implantació d'actuacions específiques d'interès públic o d'activitats d'explotació de recursos naturals, llevat que concorrin circumstàncies específiques en el municipi que ho justifiquin”.*

Rellegint el que diu aquest article, sobta que ni durant l'exposició, ni en la documentació del Pla Especial, no es fes cap mena de referència a què la prohibició genèrica d'actuacions d'interès públic o d'activitats d'explotació de recursos naturals es podria admetre sota determinades circumstàncies, com el mateix article preveu quan diu *“llevat que concorrin circumstància específiques en el municipi que ho justifiquin”*. No és una qüestió menor aquest afegitó final. Si més no, permet qüestionar el plantejament general del Pla Especial aprovat inicialment, que s'ha fonamentat en una alternativa mixta tot exposant que una altra opció era inviable legalment. I de fet, l'equip redactor de l'Estudi Ambiental Estratègic ha arribat a dir que l'alternativa 2, la descartada, *“no és legal”*, recolzant-se en aquest pronunciament de la Comissió d'Urbanisme i en l'esmentat article del reglament, obviant això sí la part final d'aquest article. Doncs és altament qüestionable que no es pugui plantejar una altra alternativa de Pla Especial, més restrictiva, i més quan a Rubí concorren circumstàncies específiques que justifiquen un plantejament general molt més restrictiu del que estem aprovant. Circumstàncies com quines? Com per exemple, la situació límit que el mateix Pla Especial reconeix que pateix el territori de Rubí amb l'excés d'activitats extractives que té i ha tingut. Com el sever impacte que hem patit durant anys a tots nivells (ecològic, social, de mobilitat, etc.) motivat per les activitats extractives i els

dipòsits controlats. Com el rellevant interès del connector ecològic occidental al seu pas pel terme de Rubí, que es pot veure afectat per noves activitats que s'hi puguin desenvolupar. De circumstàncies i motivacions objectives en tenim moltes per plantejar-nos altres opcions que l'escollida finalment. Ara, una altra cosa és que com a plantejament general no interessi ser tan restrictiu i es vulgui deixar portes obertes per poder explotar a nivell extractiu determinades parts del territori.

Val a dir que el criteri de l'equip redactor del Pla Especial sobre què s'ajustaria al que suposadament diu la normativa urbanística i què no, és si més no curiosa i variable en funció del cas. D'una banda, no fa ni l'intent de qüestionar la normativa urbanística vigent plantejant una alternativa tècnica consistent i argumentada respecte a les activitats extractives, una alternativa com la 2 però molt més treballada i raonada per tal que pugui ser defensada, però en canvi sí que la qüestiona quan tracta el tema dels dipòsits controlats de classe II i classe III (i és bo i necessari que la qüestioni). Concretament a la pàgina 37 de la Memòria del Pla Especial exposa el següent paràgraf textual quan es refereix a la implicació que comporta la restricció (positiva en tot cas i que cal defensar!) de no permetre cap dipòsit controlat de classe II i de classe III a menys de 1.000 metres de distància de qualsevol assentament humà, sigui del tipus que sigui: *"Aquesta norma comporta, i segons es veu al plànol de "proposta indicativa" P-5 la exclusió dels dipòsits de classe II i III del terme municipal de Rubí. Aquesta exclusió no pot ser considerada en cap cas una prohibició genèrica ja que és el producte de l'aplicació de criteris raonats en un territori escàs i fortament antropitzat".* Aquí sí que l'equip redactor fa servir la part de l'article 68.9 del reglament de la Llei d'Urbanisme que diu *"llevat que concorrin circumstàncies específiques en el municipi que ho justifiquin"*, i argumenta, de forma correcta i amb bon criteri, que no es pot parlar d'una prohibició genèrica (que tot sigui dit de passada en aquest cas seria absoluta) ja que s'han emprat criteris raonats i atès que existeix un territori escàs i fortament antropitzat que motiven aquesta restricció (per cert, el mateix territori *"fortament escàs i antropitzat"* que el que tindrem per a fer-hi noves extractives, no?).

En conclusió, no es pot exposar que no podem presentar un altre Pla Especial que sigui aquest justificant-se en una qüestió legal, quan es pot constatar que aquesta qüestió legal no és ni de bon tros tancada i quan, sense anar més lluny, el propi equip redactor la supera acollint-se a la justificació que aquesta mateixa norma permet. Arguments científics i tècnics per justificar una major restricció en el desenvolupament de noves activitats extractives n'hi ha i de suficient importància, com en el que dels dipòsits controlats. Una altra cosa és que no es vulgui plantejar aquest escenari,

encara que no sapiguem el per què, el motiu de fons, ja que no és per una qüestió legal. Temor a què la Comissió d'Urbanisme no aprovi aquest Pla? Si està ben argumentat, quin temor hi ha d'haver?. Quin municipi tindrà més arguments que Rubí per ser molt restrictiu en aquesta qüestió i fer valdre els seus plantejaments davant de la Generalitat, quan som dels municipis amb més superfície afectada del territori català?. No s'entén la motivació final que hi ha al darrera, i si és per estratègia i permetre que passi el tràmit més fàcilment, segurament deixarem una hipoteca important pels propers anys. Segur que és una casualitat, però fa pensar que els grans espais on es podrien posar noves activitats extractives són, en part, propietat de grans empreses del sector.

Al·legació 6: El Pla Especial permet una excessiva mobilitat associada a les activitats extractives

A l'article 13 de la normativa del Pla Especial s'especifica que el trànsit màxim per al conjunt d'activitats extractives serà de 320 vehicles al dia. És una xifra elevada. Si considerem un període de treball de 12 hores diàries, això suposa la circulació de 25 vehicles cada hora. Cal rebaixar aquesta xifra notòriament.

Al·legació 7: El Pla Especial continua presentant incoherències entre la normativa i la cartografia

Si bé és cert que a la normativa del Pla Especial, concretament a l'article 5, es diu que "*sempre prevaldrà l'aplicació de la normativa respecte la documentació gràfica dels plànols normatius*", sobta si més no que el plànol resum en el que es fa una aproximació de les futures afectacions (plànol P-E "*Implantació d'activitats extractives*") es marqui com a "*Àrea Condicionada*" (per tant, com a àrea susceptible de rebre futures explotacions extractives sota unes determinades condicions) l'àmbit de la zona agrícola de Can Serrafossà que resta entre 150 i 300 metres de la urbanització del Compte de Sert de Castellbisbal. Per què s'aplica una separació de 150 metres de protecció i no de 300 metres com diu la normativa? O potser és que el Pla Especial ja preveu que pugui acabar sent de 150 metres tant sols, d'acord amb el que l'article 12 de la normativa ja estableix? (aquest article diu que la distància de separació de qualsevol activitat extractiva a un nucli de població no serà inferior a "*300 metres de qualsevol nucli de població, o de qualsevol àmbit classificat com a sòl urbà*")

urbanitzable amb predomini d'usos residencials. Aquesta distància es pot reduir fins a 150 metres si es justifica, mitjançant la redacció del corresponent Pla especial o Projecte d'actuació específica, que no hi ha visuals directes ni impacte de so directe en l'àmbit habitat afectat per la distància que es vol reduir, i que les mesures correctores previstes evitaran les molèsties i la perillositat en dites àrees”.

A banda de la qüestió gràfica, que si ens atenem al que diu l'article 5 podríem considerar-la de menor importància, el que ens hauria de preocupar és la possibilitat de reduir a la meitat la distància mínima de 300 metres establerta pel Pla Especial, deixant en mans d'un procediment posterior aquesta opció. Caldria exigir que la distància mínima fos 300 m en qualsevol cas.

Al·legació 8: El Pla Especial planteja eines de control i seguiment municipal molt millorables

La normativa del Pla Especial destina un capítol al seguiment i al control de les activitats extractives i dels dipòsits controlats, especialment enfocat a l'àmbit de l'administració municipal.

Aquest és un capítol essencial per dotar a l'Ajuntament de les eines i de les capacitats per poder fer un seguiment i un control exhaustiu del desenvolupament d'aquestes activitats, amb més pes davant de les empreses que duran a terme aquestes explotacions. Però malauradament és un capítol que té masses mancances i que no deixa constància del pes que tindrà el control i el seguiment municipal i de les obligacions que tindran les empreses al respecte. Entre d'altres dèficits, cal superar els següents:

- a) Respecte a la mobilitat, caldria que s'explicités la capacitat de l'Ajuntament per limitar, en qualsevol moment, el pas de vehicles que accedeixen a les activitats extractives per qüestions diverses, com el fet que es comprovi que s'estan superant el nombre total de vehicles per dia permesos, o que s'estan provocant molèsties al veïnat per sobre dels límits establerts.
- b) Respecte al control de la restauració, manca per exemple que s'estableixi un control municipal efectiu que garanteixi l'execució de les mesures de restauració vegetal establertes i del seu manteniment posterior durant tot el

període de post-clausura. I que la finalització d'aquest període de post-clausura, que és essencial, estigüés avalada per una decisió municipal.

- c) Respecte al control dels dipòsits controlats, manca per exemple que s'estableixi un control municipal efectiu de la gestió dels lixiviats i dels gasos durant el desenvolupament de l'activitat i tot el període de post-clausura. I que la finalització d'aquest període de post-clausura, que és essencial, estigüés avalada per una decisió municipal.
- d) Respecte al control de l'àmbit d'afectació, és insuficient dir que *“al menys una vegada a l'any l'ocupació real de l'activitat mitjançant comparació dels plànols de delimitació de la sol·licitud amb les ortofotos facilitades per l'ICC, o en el seu defecte, mitjançant aixecament topogràfic”*. Veient el que ha passat les darreres dècades amb el desenvolupament de les activitats extractives i els dipòsits controlats, que no és precisament un exemple de bon control municipal, caldria demanar quelcom més que un seguiment d'aquest tipus. Per exemple, caldria establir un seguiment periòdic per part del personal d'inspecció municipal sobre el mateix terreny, que garantís el compliment estricte de l'activitat autoritzada: horari, àmbit d'afectació, execució de les mesures compromeses, execució de la restauració en paral·lel, etc.

Al·legació 9: Altres qüestions menors

Apunto a continuació altres qüestions que demanem modificar:

- a) En els articles 15 (Llicència urbanística per a activitats extractives) i 21 (Llicència urbanística per a dipòsits controlats), afegir la possibilitat que l'Ajuntament pugui imposar també mesures preventives i compensatòries als promotors, a banda de les mesures correctores que ja preveu. Aquest afegitó caldria fer-los en els subapartats *“Tramitació i fiscalitat”* dels dos articles esmentats. Aquesta distinció la considerem bàsica, ja que s'han de poder exigir tot tipus de mesures en el desenvolupament de les activitats i cal que el Pla Especial així ho contempli.
- b) Una altra qüestió que caldria integrar seria la sol·licitud d'un Estudi d'Impacte Ambiental en el marc del procediment d'avaluació d'impacte ambiental. És cert que segons la normativa vigent en la matèria no totes les activitats extractives i tots els dipòsits controlats requereixen d'aquest estudi, però hi ha supòsits en

els que sí que és obligatori, per tant convindria que aparegui aquest estudi entre la relació de documentació que cal adjuntar amb la sol·licitud de llicència urbanística per a l'obertura i/o ampliació d'activitats extractives o de dipòsits controlats. I en el seu moment i cas per cas, ja determinarà l'Ajuntament si cal o no cal exigir aquesta documentació. Aquest afegitó s'hauria de fer tant a l'article 15 com a l'article 21 de la normativa, als subapartats de "Sol·licitud".

- c) Repassant la relació de documentació que han d'entregar els promotors d'aquest tipus d'activitats, podria semblar que l'Estudi d'Impacte Ambiental ja es demana, atès que en els dos articles (15 i 21) es demana un "*Estudi d'Impacte ambiental i d'Integració Paisatgística (EIIP) segons el que contempla el Decret 343/2006, de 19 de setembre, que desenvolupa la Llei 8/2005, de 8 de juny, de protecció, gestió i ordenació del paisatge de Catalunya*". Compte, ja que aquest estudi és en realitat un Estudi d'Impacte i d'Integració Paisatgística (EIIP), d'acord amb la normativa vigent en matèria de conservació i protecció del paisatge, però no és l'Estudi d'Impacte Ambiental d'acord amb la normativa d'avaluació ambiental, són coses diferents. Caldria corregir, per tant, també el nom d'aquest estudi i deixar-lo només com a "*Estudi d'Impacte i d'Integració Paisatgística (EIIP) segons el que contempla el Decret 343/2006, de 19 de setembre, que desenvolupa la Llei 8/2005, de 8 de juny, de protecció, gestió i ordenació del paisatge de Catalunya*".

Al·legació 10. Extractives no incloses que caldria incloure

Pensem que és necessari incloure al PEE antigues pedreres que no s'han restaurat correctament com per exemple l'espai entre l'Ermida de Sant Muç i el Pilar de Sant Muç (Coord. ETRS89 418460, 4595785). També creiem que l'extractiva denominada en el PEE G10 Rubí, actualment també cal restaurar-la i amb un límit de l'activitat molt més gran que el que té en compte el PEE (Coord. ETRS89 416343,4594987).

Al·legació 11. Tenir en compte els camins públics cadastrals com a patrimoni en el sòl no urbanitzable

El terme municipal de Rubí compta amb una gran quantitat de camins públics cadastrals que per raons històriques i per què gaudeixen de dret de pas cal mantenir sense alterar substancialment.

Les entitats locals competents d'acord amb el que disposa l'article 93.1 del Decret 336/1988, de 17 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament del patrimoni dels ens locals "la titularitat dels béns comporta l'obligació de conservar i millorar camins que són de titularitat pública.

Els dubtes que es plantegen quan es tracta de camins antics respecte dels quals el ajuntament n'han estat assumint el manteniment. En els moments actuals de crisi econòmica els serveis municipals es qüestionen si l'ajuntament és realment el propietari del camí i, per tant, si li correspon o no l'obligació de mantenir-lo.

Segons el Codi civil els camins són béns de domini públic mentre són destinats a un ús públic (article 339 i 344). Calen dos requisits per considerar un camí de domini públic. D'una banda, que estigui destinat a un ús públic; d'altra banda, que l'administració titular hagi adquirit la propietat en qualsevol de les formes admeses per llei.

Pel que fa a les fitxes cadastrals, cal recordar que en el Cadastre antic s'identificaven els camins, però no se'ls assignava cap titularitat. Durant els anys noranta es va elaborar un nou cadastre en el qual es va assignar mecànicament la titularitat pública municipal a tots els camins que el mapa parcel·lari antic representava amb doble traç continu i segregant-lo de les parcel·les veïnes.

Per concretar, al·leguem que el PEE ha de tenir en compte els camins públics cadastrals, així aquests no es poden malmetre a causa d'instal·lacions d'extractives, ni d'altres infraestructures.

Al·legació 12. Unitat de paisatge "Xaragalls del Vallès"

En el PEE **no** s'ha tingut en compte el Catàleg de paisatge de la Regió Metropolitana de Barcelona, aprovat el 11 de desembre de 2014 (veure edicte de 15 de gener de 2015 annex). En aquest catàleg s'inclou gran part del terme de Rubí en la unitat de paisatge anomenada "Xaragalls del Vallès", amb tot una sèrie d'elements singulars que cal tenir en compte per a la seva protecció.

En la memòria del PEE inclou com a MARC LEGAL DE LA INTERVENCIÓ MUNICIPAL EN LA MATERIA OBJECTE DEL PLA ESPECIAL la normativa sobre paisatge (Llei 8/2005, de 8 de juny, de protecció, gestió i ordenació del paisatge i el

Decret 343/2006, de 19 de setembre de desenvolupament de la Llei anterior i que regula els estudis i informes d'impacte i integració paisatgística; el Conveni Europeu del Paisatge aprovat el 26 de novembre de 2007 i la Carta del Paisatge de la Regió Metropolitana de Barcelona). No obstant no té en compte l'esmentat Catàleg de paisatge de la Regió Metropolitana de Barcelona, aquest només s'esmenta puntualment.

Com diu el mateix catàleg el **Catàleg de paisatge de la Regió Metropolitana de Barcelona** és un instrument amb un enorme potencial per a la planificació d'aquest territori. Estableix pautes, criteris i accions destinades a integrar el paisatge en el planejament territorial, urbanístic i sectorial; pot orientar futures cartes del paisatge; proporciona objectius de qualitat paisatgística i informació paisatgística útil en els processos d'avaluació ambiental de **plans** i programes, en els estudis d'impacte ambiental i en els estudis d'impacte i integració paisatgística i pot orientar iniciatives i projectes dels agents econòmics i socials.

A més, pot servir de base per realitzar campanyes de sensibilització i educació. El Catàleg orienta les polítiques de paisatge de la Regió Metropolitana de Barcelona. A partir de la caracterització del paisatge duta a terme, el Catàleg defineix 11 objectius de qualitat paisatgística per al conjunt de la Regió Metropolitana de Barcelona. També proposa un conjunt de criteris i accions que poden orientar tant els instruments de planificació territorial, urbanística i sectorial com els projectes d'actuació que afecten el territori o agents i administracions amb incidència sobre el paisatge, i contribuir així a l'assoliment dels 11 objectius de qualitat paisatgística.

De la mateixa manera, per a cadascun dels 27 paisatges (unitats de paisatge) de la Regió Metropolitana de Barcelona, també defineix un conjunt d'objectius de qualitat paisatgística i de criteris i accions orientats a la protecció, gestió i ordenació del paisatge. Cal destacar que els objectius de qualitat paisatgística i els criteris i accions que aquest Catàleg proposa van més enllà de demandes convencionals de creació de nous espais protegits o de tractament de determinats paisatges de manera aïllada: orienten per a una política paisatgística integradora, vàlida per a tots els indrets de la Regió Metropolitana de Barcelona i que, per tant, pugui ajudar a l'assoliment del benestar individual i social de la població.

El Catàleg de paisatge de la Regió Metropolitana de Barcelona incidirà en la planificació territorial i urbanística d'aquest àmbit. El Catàleg s'ha redactat de manera simultània i coordinada amb la del Pla territorial metropolità de Barcelona per part del Departament de Territori i Sostenibilitat. S'aplica, per tant, sobre el mateix àmbit territorial i ha aportat al Pla un conjunt d'objectius de qualitat paisatgística, propostes de criteris i accions orientats a la protecció, gestió i ordenació del paisatge i una base per a la definició de les directrius del paisatge que aquell ha d'incorporar. D'aquesta manera, dóna compliment al que preveu la Llei de protecció, gestió i ordenació del paisatge.

A banda de la part genèrica anterior, en concret s'al·lega:

Al·legació 13:

Gran part de la Serra de Can Riquer està inclosa en les àrees d'ús habitual d'espècies amenaçades o en perill d'extinció. En aquest sentit és demana que s'exclouï tota aquesta zona de la possibilitat d'instal·lació d'una activitat extractiva. (veure a la figura 1 el mapa següent extret del mapa 5.2. Valors ecològics, del Catàleg de paisatge de la Regió Metropolitana de Barcelona).

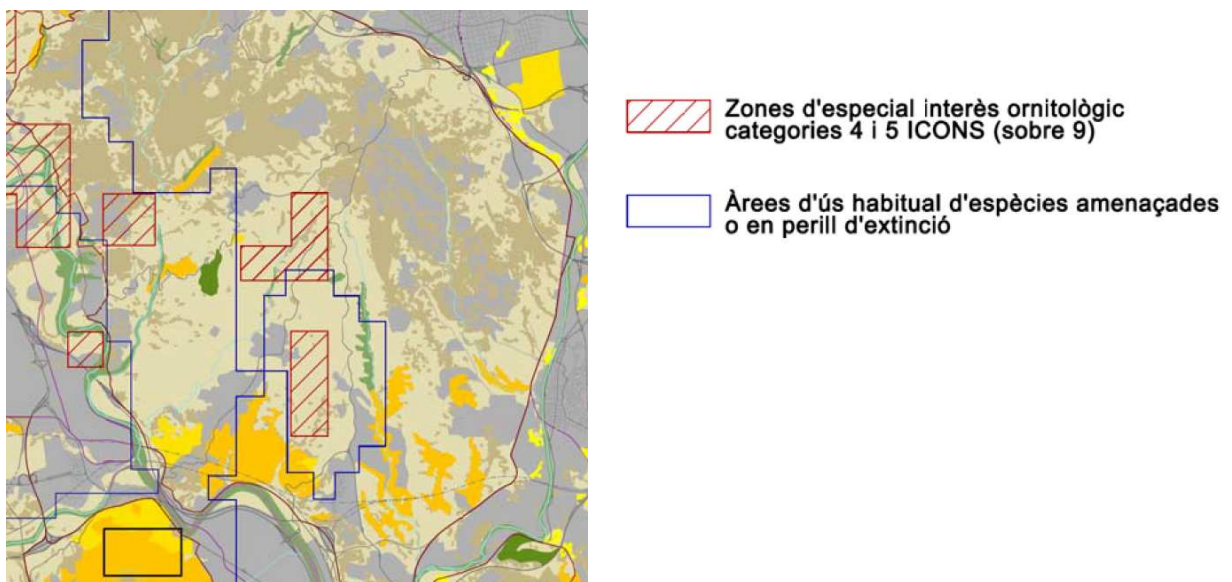

Figura 1. Font: Mapa 5.2. Valors ecològics, del Catàleg de paisatge de la Regió Metropolitana de Barcelona.

Al·legació 14:

Cal tenir en compte que el catàleg de paisatge observa que l'itinerari a Peu 76 Castellbisbal-Ullastrell, anomenat també Camí Ral s'hauria de considerar un camí rural, i considerar-lo una possible via per a la mobilitat de camions de gran tonatge no és compatible amb l'ús reconegut i l'ús actual que té aquest camí. (veure a la figura 2 el mapa següent extret del mapa Miradors/Itineraris, del Catàleg de paisatge de la Regió Metropolitana de Barcelona).

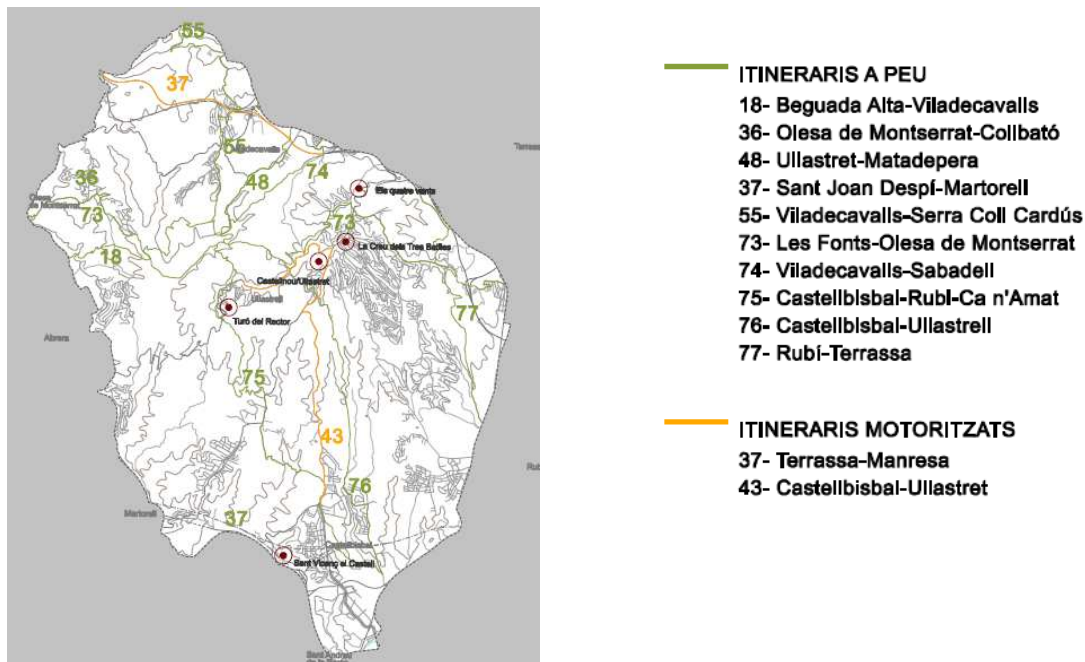

Figura 2. Font: Mapa Miradors / Itineraris, del Catàleg de paisatge de la Regió Metropolitana de Barcelona.

Al·legació 15:

Protegir el Camí "Via Augusta" com a valor històric, i com a valor social els camins "GR-6 Excursió de Peregrinatge, i GR-96 Camí Romeu a Montserrat". Aquestes vies estan reconegudes en la mapa dels Valors del Paisatge (Veure la figura 3 mapa dels Valors del Paisatge, del Catàleg de paisatge de la Regió Metropolitana de Barcelona).

Alternativa d'Unitat Popular RUBÍ

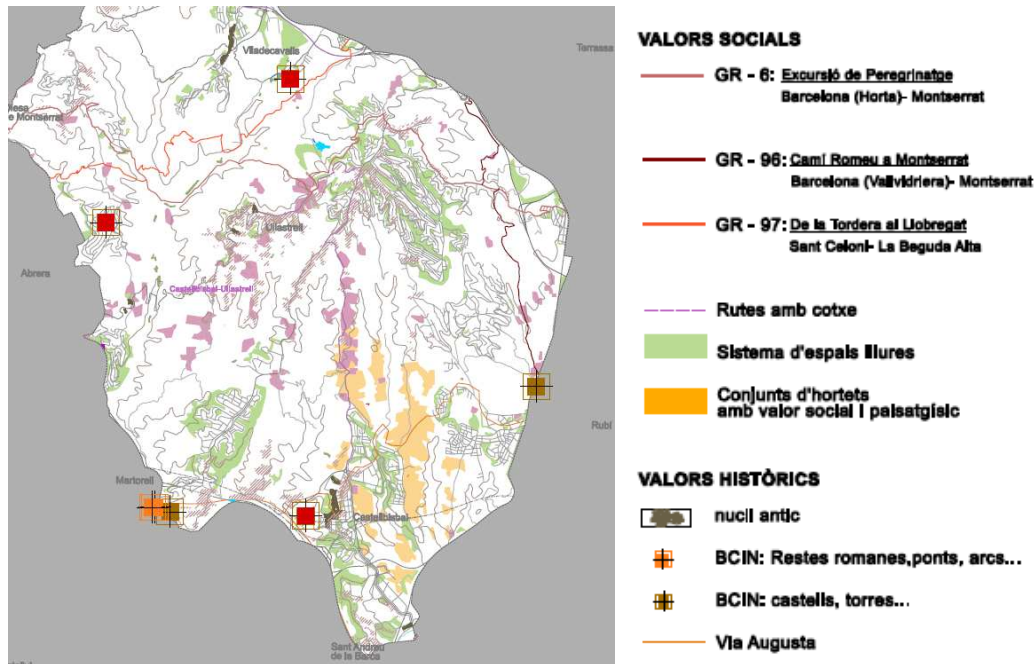

Figura 3. Font: Mapa Valors en el Paisatge, del Catàleg de paisatge de la Regió Metropolitana de Barcelona.

d) En aquesta unitat de paisatge de “Xaragalls del Vallès” els models de restauració de les extractives no haurien de passar necessàriament pels models tradicionals que el que intenten és restablir el que hi havia abans de l’extracció. El paisatge natural de Xaragalls del Vallès sovint te cingleres d’argila i/o de margues que fan possible les restauracions més minimalistes sense que calgui rebliments de runes o deixalles, en aquest sentit es pot comprovar com antigues extractives s’han naturalitzat sense reblir-les i avui dia es troben totalment integrades en el paisatge.